

¿Per petites rencunies personals o de partit havém de permetrer que Granollers s'ensorri?

No; tením obligació de ferhi lo que poguém per a evitarho. No volguém donar la culpa directament a ningú, tots els qui han intervingut en els afers municipals de molts anys cap aquí, la tenen; els uns carregats d'excesiva bona fé, per dessidia o poca energia; els altres tres potser amb menys bona fé, per excés de *pericia* i per massa *interés*, pero a tots se'ls pot dir: qui siga ignoscent que tiri la primera pedra. I essent aixís, quant estém atrassats amb l'Hisenda, quant debém molt del contingent provincial, quant estém amenassats amb l'embarc per una i altra, quant encar se deuen comptes de dos i tres anys enra, quant estém com estém amb el gas ¿havém de perdre el temps en discussions bissantines?

Entrém tots en reflexió, deixemnos de baralles intestines i coloraines polítiques que a res profitós podrán portarnos, ateném al interés comú, el qui's senti granollerí de cor que sacrifiqui son amor propi en bé de nostra vila; ajudém tots a salvar l'hisenda comunal que'ns fuig de les mans, que lloc tindrem de treballar cada hù per son ideal polític en altres ocasions; pero avui precindimne, posém tots desinteressadament nostra espatlla per a apuntalar l'edifici que s'ensorra, auném nostres esforços per a salvarlo, i si logrem salvarlo, quant siga sa vida próspera i floreixent, llavors podrem permetrens el luxe de discutir i provar quines forces el regentaran millor, pero avui i son necessaries totes.

No es hora ja de burlarse, de volguer posar en ridícul a qui senyala 'ls mals i amb tota bona fé proposa 'ls remeis; no es hora de anar fent travetes perque 's vaigi ensorrant tot, qu' aixó demostra migrat criteri, petit enteniment, i esprit de destrucció i are en profit de Granollers no es hora de destruir, es hora de edificar.

El poble te fam de bona administració i si algú's creu qu'es possible anar seguint com fins are, s'equivoca. El poble está ja desenganyat, no vol viurer d'esperansas que fins avui li han sortit fallides, no'l satisfán ja les bones paraules, vol fets que demostrin un cambi d'orientació.

Es hora ja de pendrer promptes i enérgiques resolucions i no de distreurens en discussions inútils, recordém la faula de *Los dos conejos*. No perdém el temps. El perill es immediat, el remei, doncs, ha de ser prompte i radical per a que siga eficaz. Tots els veïns de Granollers hi estém interessats per un igual, tots tením dret i obligació a salvarnos de la desfeta, racioném, doncs, amb serenitat; argumentém sense passió, busquém gent nova i que inspiri confiança al poble per a portarlos a la Ca-

sa Comunal, pero asseguremnos bé de qui hi posém, que després no resulti que'l que s'hi posi procuri sols per éll i no pel poble, o que no procuri ni per éll ni per el poble, que de tot s'han donat casos. Necessitém gent que procuri per a el poble i sols per a el poble.

Es vritat que no tením dret a treurer a ningú, pero tením dret a demanar als que quedin, que variïn de conducta; si's senten amb prou energia per a variar de procediments que's quedin en bona hora, pero si temen que'ls hi ha de faltar el valor per a sobreposarse a les amistats o conveniencies de partit, quant aquestes sigan en detriment de Granollers, que's retirin, que no enganyin mes al poble, que si alguna culpa te en lo que li passa, es la d'haverlos enlairat, ja que aquesta es sols dels de dalt, d'els directores.

En bé de Granollers doném tots exemple d'altruisme, no culpém a ningú, no perdém el temps discutint si'l remei l'han de dur els blancs o els negres, quant se fa necessari que'l portin els blancs i 'ls negres tots junts, sense odís ni rencunies, que ja ho havém dit altres voltes, la regeneració d'un poble, i mes quant ha arribat tant avall com ha arribat el nostre, no pot ser patrimoni, no pot tenir prous forces, ni un sol home, ni un sol partit, ha de ser de tots.

Deu vulga, i per ben pagats ens donaríem sens aspirar a altre paga, que tothóm ho entengués aixís i depositant odís i personalismes, anant tots a la una amb verdader desinterés, se poguessin lograr dies de gloria i verdader avens per a nostra estimada vila.

D'urgent interés

LA SEGONA ENSENYANSA

Desde la mort del malhaurat director del Col legi de segona ensenyansa don Antoni Espí, els estudis del Batxillerat a Granollers han tingut una vida ben precaria.

Quan altre benémerit professor, don Modest García, podía encarrilar definitivament el Col legi de que va encarregar-se, 'l sobtá la mort, precisament en el dia de comensament del curs. Amb mil dificultats i peripecies, que han motivat que alguns joves granollerins, busquessin la terminació dels seus estudis per a batxiller, fora de la localitat, han transcorregut els últims cursos.

Avans d'acabar l'últim, se tractá de reorganitzar d'un cop la segona ensenyansa. Va parlarse entre altres solucions, de la que consistía en confiarla a una comunitat rel·ligiosa.

Aquest sol anunci va motivar una campanya contra la concessió de dit important servei als frares a que s'aludía. La campanya de oposició va produir l'efecte de que's prescindís dels

aludits rel·ligiosos, o qu'ells mateixos s'avansessin a renunciarhi. Pero no va produir en camvi l'efecte, de que's resolués el problema, confiant el Col legi a professors seglars o rel·ligiosos.

I aixís ens sorprén el comensament del curs 1913 1914, sense que funcioni ni s'organitzi un col legi per a 'l batxillerat.

Cal que l'Ajuntament i 'ls particulars i entitats que s'interessen per a el bé de Granollers, vagin a la rápida, definitiva i assegurada organització d'un Col legi de segona ensenyansa, amb professors il·lustrats i celosos de son deure, siguin particulars o conventuals.

No es solament l'interés dels estudiants ni dels seus pares, alarmadíssims davant l'indiferencia o l'abandó en que 's deixá aquest assumpte. Es tota la població la que ha de procurar que no se la privi del únic centre de cultura superior amb que contaba fins avui día.

Crónica de la Comarca

Les Franqueses

Avui, diumenge, a las tres de la tarde tindrà lloc en el saló de sessions d'aquestes Casas Consistorials, el solemne acte de descobrir el bust del il·lustre patrici i fill predilecte don Joan Sanpera i Torras i la lápida commemorativa de la inauguració del magnífic edifici regalat al poble de Les Franqueses del Vallés. Promet ser una festa imponent i digna d'un poble agrait, puig ademés del Sr. Sanpera, assistirán totes les Autoritats Civils, Judicials i Esclesiástiques de les quatre parroquies de Llerona, Corró de Munt, Corró de Vall i Marata, propietaris, forasters i vehíns del poble, nois i noies de les escoles públiques amb sos il·lustrats professors.

Tots els gastos han sigut coberts per medi de suscripció popular encapsalada pel Municipi, Jutjat, senyors Rectors de les quatre parroquies, propietaris, forasters i veinat.

Acabada la cerimonia se donará un ball públic amb orquesta, enfront la casa del poble, en obsequi al jovent que assistirá a la festa.

Ademés d'aquest acte, s'havía projectat fer la inauguració de una font pública en el barri del Lladoné, amb aigua de la mina de D. Lluís Serra, de Granollers, qui, amb una generositat i desprendiment que l'honra molt, ha promés regalar a n'aquet poble; com també la benedició del nou escorxadador, pero han tingut d'aplassarse dits actes per no estar acabades les obres.

Nostre Ajuntament, qu'encara no te acabada una millora pel poble, ja procura per un altra; ha lograt que per Reial Ordre de 18 del mes passat, la Escola unitaria de nois, fos convertida en graduada amb tres seccions, creantse al efecte per a el funcionament de la nova organització, dues plasses de Mestres de Secció amb cárrech al presupost del Estat, ademés del digníssim Director que ja tením, nostre estimat amic D. Pere Riera i Vidal.

